

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 36/2020-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojmíra Mamojku a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní o prijatej ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Strapáčom, PhD., s. r. o., 17. novembra 3215, Čadca, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 D 582/2010, Dnot 301/2010 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 D 582/2010, Dnot 301/2010 p o r u š e n é b o l o .
2. [REDACTED] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 4 000 € (slovom štyritisíc eur), ktoré j e mu Okresný súd Piešťany p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Okresný súd Piešťany j e p o v i n n ý uhradiť [REDACTED] trovy právneho zastúpenia v sume 415,51 € (slovom štyristopätnásť eur a päťdesiatjeden centov)

na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Petra Strapáča, PhD., s. r. o., 17. novembra 3215, Čadca, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ústavnej sťažnosti vo zvyšnej časti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 36/2020-17 z 28. januára 2020 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Strapáčom, PhD., s. r. o., 17. novembra 3215, Čadca (ďalej len „právny zástupca sťažovateľa“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 D 582/2010, Dnot 301/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že okresný súd dodatočne prejednával dedičstvo po poručiťke [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ]), a vo veci rozhodol uznesením z 13. apríla 2011 (ďalej len „pôvodné uznesenie“), proti ktorému bolo podané odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením pod č. k. 10 CoD 1/2012-121 z 10. júla 2012 tak, že odvolanie dedičky [REDAKOVANÉ] odmieta a konanie o odvolaní dedičky [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zastavuje. V dôsledku toho nadobudlo pôvodné uznesenie právoplatnosť až 24. januára 2014 a následne bolo expedované Okresnému úradu Čadca, katastrálnemu odboru, správe katastra, odkiaľ bolo 24. apríla 2014 vrátené okresnému súdu pre účely opravy pôvodného uznesenia, pretože „*boli prejednané nesprávne podiely, ktoré boli vedené na nebohú, ktoré nesúhlasili so stavom KN*“.

3. Sťažovateľ zaslal 20. septembra 2016 okresnému súdu žiadosť o opravu zjavných nesprávností, v ktorom žiadal o vydanie opravného uznesenia s uvedenými riadnymi podielmi, ktoré by mohlo byť zapísané do katastra nehnuteľností.

Keďže okresný súd nekonal, zaslal mu sťažovateľ 14. decembra 2017 urgenciu, a pretože aj tá bola bez efektu, zaslal sťažovateľ 27. apríla 2018 sťažnosť pre nečinnosť predsedovi okresného súdu.

4. Sťažovateľovi bolo 26. júna 2018 doručené vyjadrenie predsedníčky okresného súdu, v ktorom uznala sťažnosť sťažovateľa sčasti za opodstatnenú.

5. Ústavný súd z vyjadrenia okresného súdu z 21. augusta 2019, ako aj vlastnou činnosťou zistil, že okresný súd vydal 16. mája 2019 uznesenie (ďalej len „opravné uznesenie“), ktorým opravil nezrovnalosti pôvodného uznesenia a toto opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 23. augusta 2019.

6. Sťažovateľ žiada ústavný súd o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 5 000 € z dôvodu materiálnej aj nemateriálnej ujmy, ktorá mu bola spôsobená dĺžkou napadnutého konania.

7. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd jeho ústavnej sťažnosti vyhovel a vydal tento nález: *„Základné právo [redacted] na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vo veci prejednávania dedičstva po neb. [redacted] vedenej pod sp. zn. 6 D 582/2010, Dnot 301/2010, porušené bolo.*

Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vo veci prejednávania dedičstva po neb. [redacted], vedenej pod sp. zn. 6 D 582/2010, Dnot 301/2010 konal bez zbytočných prietáhov.

[redacted] priznáva finančné zadosťučinenie spolu vo výške 5000,- Eur (slovom päťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

[redacted] priznáva trovy právneho zastúpenia vo výške 415,51 EUR...“

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

8. Po prijatí časti ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k ústavnej sťažnosti a zároveň oznámil, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predseda okresného súdu vo svojej odpovedi sp. zn. Spr 62/20 z 12. februára 2020 oznámil ústavnému súdu, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, a zároveň k veci samotnej uviedol: *«Dedičský spis sa od 2.5.2014 nachádzal u notárky JUDr. Vorelovej, ktorá bola poverená prejednaním veci, pričom žiadosť o opravu uznesenia bola obratom poštou zaslaná Notárskemu úradu JUDr. Vorelovej.*

Notárka vo svojom vyjadrení k sťažnosti adresovanej predsedníčke súdu uviedla, že dedičské konanie po poručiteľke bolo ukončené dňa 13.04.2011 vydaním Uznesenia spisová značka 6D/582/2010, Dnot 301/2010, voči ktorému bolo podané odvolanie, ktoré uznesením vydaným dňa 10.07.2012 Krajským súdom Trnava pod spisovou značkou 10CoD/1/2012 bolo odmietnuté a preto Uznesenie (zo dňa 13.04.2011) v tejto dedičskej veci nadobudlo právoplatnosť až dňa 24.01.2014.

Listy vlastníctva boli zaslané Správou katastra Čadca do spisu dňa 16.08.2010 a na ich základe bolo vydané aj Okresným súdom Piešťany dňa 13.04.2011 Uznesenie.

Po zaslaní právoplatného Uznesenia (zo dňa 13.04.2011) Správe katastra Čadca, t.j. skoro štyri roky po jeho vydaní Správa katastra Čadca zistila, že v Uznesení popísané listy vlastníctva a tiež uvedené spoluvlastnícke podiely poručiteľky nesúhlasia so stavom v katastri nehnuteľnosti, pretože medzičasom bola zapísaná opravná doložka k osvedčeniu vyhlásenia o vydržaní NZ 18156/2010 vyhotovená Notárskym úradom v Turzovke a do katastra nehnuteľností bola zapísaná dňa 23.03.2011.

Dedičia žiadali vydať „opravné uznesenie“, ktoré by kataster zapísal.

... V tejto dedičskej veci nešlo o chyby v písaní a počítaní ani o iné zrejme nesprávnosti, z dôvodu že listy vlastníctva zaslané Správou katastra Čadca ako poklady k dedičskému konaniu boli opísané v uznesení vydanom dňa 13.04.2011 správne.

Po zaslaní nových listov vlastníctva Správou katastra Čadca (po zapísaní opravnej doložky) a po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia zo dňa 13.04.2011 bolo zistené,

že sa v podstate úplne mení pôvodný stav, iné parcely, iné výmery, iné spoluvlastnícke podiely a preto nie sú splnené podmienky na vydanie opravnej doložky.

Notárka ďalej vo svojom vyjadrení uviedla, že preštudovať a presne skontrolovať a porovnať všetky listiny v tomto spise je časovo veľmi náročné (celý spis má okolo 180 strán) a v súčasnosti hľadá zákonnú cestu ako napraviť stav, ktorý nastal, t.j. uznesenie vydané na základe podkladov z roku 2010, ktoré však nadobudlo právoplatnosť až v roku 2014 a medzitým nastali zmeny v záznamoch na katastri, za ktoré dedičia ani súd, resp. notár nemôžu.

Spis sa od notárky vrátil Okresnému súdu Piešťany dňa 13.03.2019, ktorý vydal vo veci 6D/582/2010 opravné uznesenie 16.05.2019 a ktoré nadobudlo právoplatnosť 23.08.2019

K namietaným priet'ahom v konaní je preto potrebné uviesť, že k nim došlo bez zavinenia na strane súdu z objektívnych príčin.

Záverom uvádzam, že na ústnom pojednávaní netrvám a súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania...»

9. Výzvou z 19. februára 2020 ústavný súd vyzval právneho zástupcu s'ťažovateľa, aby sa vyjadril, či trvá na ústnom pojednávaní, a zároveň mu zaslal vyjadrenie okresného súdu, aby sa k nemu prípadne vyjadril.

10. Právny zástupca s'ťažovateľa podaním z 19. februára 2020 ústavnému súdu oznámil, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania a k veci samej uviedol, že trvá na tom, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

11. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

12. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy,

ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

13. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13, § 16 až § 28, § 32 až § 248, § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

14. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či v napadnutom konaní dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

15. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

16. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02, I. ÚS 132/03).

17. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti, ktorá je plne aplikovateľná i po zmene právnej úpravy, konštantne vychádza z názoru, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04). Pre naplnenie práva

zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány (napr. všeobecné sudy) vec len prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony (bez ohľadu na ich počet) a právoplatne nerozhodli (napr. I. ÚS 118/02). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa strana sporu obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

18. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplývala do 30. júna 2016 z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý bol s účinnosťou od 1. júla 2016 zrušený, a počnúc týmto dňom je úprava civilného sporového, civilného mimosporového a správneho súdneho konania predmetom Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“).

19. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prieťahov podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 vyplývala z § 6 OSP, ktorý súdu prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupoval tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá, ako aj z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov, a z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, v ktorý sa bude konať nové pojednávanie.

20. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prieťahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

21. Povinnosť súdu konať bez prieťahov vyplýva i z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne,

spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania, z § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii konania, ďalej z § 168 – § 172 CSP o predbežnom prejednaní sporu a následkoch neprítomnosti strán, ako aj z § 179 ods. 1 CSP, podľa ktorého pojednávanie vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona, alebo z § 183 ods. 1 prvej vety CSP, podľa ktorej pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

22. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom, a teda či bolo alebo nebolo porušené základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04, I. ÚS 398/2016). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu prerokúvanej veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

23. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

24. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej s'ťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody s'ťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal.

25. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie [obdobne § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde].

26. Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná s'ťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva

a slobody sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadostučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

IV.

Posúdenie veci ústavným súdom

27. Ku kritériu zložitosti veci ústavný súd konštatuje, že dedičské konanie tvorí bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov, pričom v danej veci šlo o dodatočné prejednanie dedičstva.

28. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd konštatuje, že nezistil také okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na ťarchu sťažovateľa pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom, teda neprimeraná dĺžka napadnutého konania pred okresným súdom nebola vyvolaná správaním sťažovateľa.

29. Napokon ústavný súd pristúpil k hodnoteniu tretieho kritéria, a to samotného postupu okresného súdu. Ústavný súd pritom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, t. j. takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

30. Ústavný súd sa podrobne oboznámil s doterajším priebehom napadnutého konania a zistil, že okresný súd v napadnutom konaní priebežne konal, a zároveň dáva za pravdu okresnému súdu, že v pôvodnom uznesení nedošlo k chybám v písaní, počítaní ani iným zrejým nesprávnostiam, ale o zmenu údajov týkajúcich sa dotknutých majetkových práv zapísaných v príslušnom katastri nehnuteľností v dôsledku objektívnych okolností, ktoré nastali v časovom úseku medzi vydaním pôvodného uznesenia a nadobudnutím jeho právoplatnosti.

31. Ústavný súd však dáva do pozornosti časový úsek medzi 2. májom 2014 a 13. marcom 2019, keď sa spis nachádzal u príslušnej notárky JUDr. Vorelovej.

Tá sa podľa vyjadrenia predsedu okresného súdu odvolávala na rozsah dedičského spisu, ako aj zložitosť celej veci. Ústavný súd, samozrejme, chápe, že štúdium, kontrola a porovnávanie údajov vyplývajúcich z príslušných listín je časovo aj duševne náročná činnosť, no nerozumie, ako mohla príslušnej notárke zabráť približne 4 roky a 8 mesiacov.

32. S ohľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd dospel k záveru, že celková doba napadnutého konania na okresnom súde (od júna 2010 do augusta 2019) je neprimeraná, pričom štúdiom spisového materiálu zistil, že k časovej náročnosti prispelo väčšie množstvo účastníkov konania, odvolacie konanie voči pôvodnému uzneseniu, ako aj problematické doručovanie písomností. Jediný časový úsek, ktorého trvanie nebolo možné obhájiť a ktorý musí ústavný súd vytknúť ako zbytočný priet'ah, je už uvedený máj 2014 až marec 2019, keď bol spis u príslušnej notárky.

33. Ústavný súd už v rámci svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti judikoval, že úkony notára ako súdneho komisára v konaní o dedičstve sú úkonmi súdu, a preto aj nimi ako prípadným neefektívnym konaním, prípadne nekonaním možno spôsobiť zbytočné priet'ahy, za ktoré nesie zodpovednosť všeobecný súd (III. ÚS 47/00, III. ÚS 240/08).

34. Dedičská vec, v ktorej je s'ťažovateľ účastníkom, trvá neprimerane dlho, lebo v nej došlo k zbytočným priet'ahom, či už zo strany notárky alebo súdu. Za tieto priet'ahy zodpovedá súd, keďže z jeho povinností vyplýva nielen sa sám nedopúšťať zbytočných priet'ahov v konaní, ale aj zabezpečiť, aby k nim nedochádzalo zo strany osôb, ktorých úkony sa považujú za úkony súdu (vrátane notárky ako poverenej súdnej komisárky na prejednanie dedičstva).

35. Ústavný súd vzhľadom na už uvedené obdobie nečinnosti dospel k záveru, že okresný súd v napadnutom konaní porušil základné právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku tohto nálezu).

36. Pretože je už toho času napadnuté konanie právoplatne skončené, je prikázanie okresnému súde konať bez zbytočných priet'ahov už bez právneho významu (bod 4 výroku tohto nálezu).

37. Sťažovateľ žiadal priznať mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 € z dôvodu, že právna neistota spôsobená zbytočnými priet'ahmi v konaní, v ktorej sa sťažovateľ dlhodobo nachádzal, mu spôsobila materiálnu, ako aj nemateriálnu ujmu.

38. Vychádzajúc z dĺžky napadnutého konania a s ohľadom na zistené obdobie nečinnosti okresného súdu, ústavný súd konštatuje, že v posudzovanej veci sú dané dôvody na priznanie finančného zadosťučinenia. Pri ustálení sumy ústavný súd prihliadal na namietané skutočnosti a celkovú dobu napadnutého konania, jeho priebeh a na mieru zavinenia okresného súdu na vzniknutých priet'ahoch, ako aj na to, že po prijatí ústavnej sťažnosti okresný súd už právoplatne rozhodol. Zároveň vzal ústavný súd do úvahy správanie sťažovateľa, povahu veci a význam konania pre sťažovateľa. Podľa názoru ústavného súdu konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci zodpovedá priznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľovi v sume 4 000 €, tak ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto nálezu. Vo zvyšnej časti jeho žiadosti ústavný súd nevyhovel (bod 4 výroku nálezu). Ústavný súd vychádzal pri stanovení výšky finančného zadosťučinenia zo svojej judikatúry (napr. I. ÚS 4/06, IV. ÚS 275/05 a I. ÚS 139/06).

V.

Trovy konania

39. Ústavný súd rozhodol o náhrade trov právneho zastúpenia, ktoré sťažovateľovi vznikli v konaní pred ústavným súdom.

40. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

41. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia sťažovateľa vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

42. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2019 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) v sume dvakrát po 163,33 €, režijný paušál v sume dvakrát po 9,80 € a DPH 20 % t. j. 69,25 €. Celková hodnota náhrady trov právneho zastúpenia tak predstavuje sumu 415,51 € (bod 3 výroku tohto nálezu).

43. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

44. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu